

[Aksel Larsen.]

Trods det ærede medlem hr. K. B. Andersens begejstrede tale om de mange fremskridt og om, hvor godt det er blevet, har vi indtryk af, at regeringen enten er svag, eller at den i hvert fald mangler det fornødne initiativ og den fornødne handlekraft. Det må vel også være årsagen til, at såvel statsministeren som det ærede medlem hr. K. B. Andersen næsten trygler om samarbejde med venstre og om støtte fra venstre. Men det giver ganske vist ikke nogen forklaring på, hvorfor de sideløbende med dette er så interesserede i og bruger så megen tid og kraft på at skælde socialistisk folkeparti ud. Tidligere var det dog noget, vi kun var ude for en gang om ugen, men nu lader det altså til, at vi morgen, middag og aften skal have erklæringer fra socialdemokratiske ledere om, at hvad der end sker, sværger de på, at de aldrig nogen sinde vil samarbejde med socialistisk folkeparti.

Det ærede medlem hr. K. B. Andersen gik så vidt, at han udtrykte sin rædsel ved tanken om, at vi her i Danmark kunne få indført det samfundssystem, Aksel Larsen stræber efter. Det er meget oplysende, at det ærede medlem hr. K. B. Andersen er rædselsslagen ved tanken om at få socialisme, for det er faktisk det samfundssystem, jeg stræber efter. (*K. B. Andersen*: Jeg sagde stalinisme!). Sagde det ærede medlem stalinisme? (*K. B. Andersen*: Ja, for det har det ærede medlem kæmpet for i 30 år!).

Formanden: Jeg henstiller, at man ikke afbryder taleren.

Aksel Larsen: Jeg har ikke noget imod, at vi beskæftiger os med en gammel fortid; det kunne vi godt gøre, det ville blive en interessant diskussion. Jeg kan imidlertid ikke se, at det har noget med det foreliggende emne at gøre, og jeg forstår godt, at det ærede medlem hr. K. B. Andersen overhovedet er rædselsslagen ved tanken om at beskæftige sig med de synspunkter, jeg fremsætter her, og som jeg nu har frem-

sat i en årrække, og kun ønsker at grave i fortiden.

Lad mig dog, når det ærede medlem hr. K. B. Andersen er så aktiv, sige, at han har fået socialistisk folkepartis kongres fuldkommen galt i halsen. Det ærede medlem har åbenbart ikke lagt mærke til, skønt han mener tilstrækkeligt at have studeret, hvad der skete — men det kan jo være, at han har været for meget fanget i den borgerlige presses avisoverskrifter . . . . (*K. B. Andersen*: Det står i SF!) . . . . Hvis det ærede medlem virkelig har læst socialistisk folkepartis blad, ved han, at den politiske beretning, jeg aflagde — og som samtlige delegerede havde skriftligt, samtidig med at jeg talte, så de ikke kunne være i tvivl om, hvad jeg sagde, og der således ikke var noget at tage fejl af — enstemmigt blev godkendt af kongressen. Den gav partiets politiske linje. Så ved det ærede medlem også, at folketingsgruppens skriftlige beretning, som blev suppleret mundtligt på kongressen, blev enstemmigt godkendt af kongressen; så ved det ærede medlem også, at kongressens politiske udtalelser lå fuldkommen på linje med disse to beretninger, og derfor begriber jeg ikke, at det ærede medlem kan forsøge at bilde sig selv ind, at Aksel Larsens politik blev underkendt på kongressen.

Det ærede medlems udtalelser om Kjeld Abells skuespil og sangen om Larsen om, at det kunne være så godt, og så blev det faktisk skidt, skal jeg skænke ham og kun gøre opmærksom på, at det ærede medlem altså slet ikke ved, hvad det pågældende skuespil af Kjeld Abell drejer sig om. Det endte nemlig med, at Larsen fandt melodien. Han har fundet den.

Så skal jeg i øvrigt lade det ærede medlem hr. K. B. Andersen være, især da han i umiddelbar tilslutning til sit voldsomme personlige overfald på mig sagde, at angreb af mere eller mindre personlig karakter jo ikke løser problemerne. Nej, det gør de ikke, og næsten sygelige erklæringer fra socialdemokratiets side om, at man ønsker